

Med Hensyn til Skolesangstævner tror jeg at kunne konstatere af Forhandlingerne her, at stor Begejstring for Sagen er der ikke. Det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen), som i Gaar omtalte denne Sag, meddelte, at han selv havde overværet det sidst afholdte Skolesangstævne i Svendborg, og han sagde, at han havde faaet det Indtryk, at det var et Overklassestævne. Jeg antager, at han dermed vilde sige saa meget som, at det var de mest velstillede Børn, der vare komne til Stævnet, og det er ganske sikkert ogsaa rigtigt, at fattige Børn i Regelen ikke ville kunne komme til Stede her, fordi de mangle Rejsepenge og de nødvendige Klæder, og jeg skal derfor atter betone, at naar vi fra Lovgivningsmagtens Side kræve, at det skal være hele Skoler eller hele Skoleklasser, der skulle komme til Stede, er det nødvendigt, at vi sørge for, at de fattige Børn, der mangle Klæder, Fodtøj eller Rejsepenge, blive saaledes stillede, at de kunne deltage. Det har aldrig været min Mening, at Lærere, der vilde med som Tilhørere, skulde have Understøttelse, men derimod, at der kunde være Grund til, at adskillige af de Lærere, der møde paa Embeds Vegne, bleve understøttede for at kunne blive i Stand til at komme til Stede.

Jeg vil saa endnu til Slutning gøre nogle Bemærkninger, angaaende de meget omtalte Husholdningsskoler, og jeg skal her tillade mig at henvise til nogle Oplysninger, som ere blevne tilstillede Finansudvalget fra Foreningen af Husholdningslærerinder og -lærere. Der fremføres i disse Oplysninger fire, som jeg synes, meget stærke Klager over Statskonsulent Fru Birgitte Berg-Nielsen. Jeg skal nævne, hvad det er, man beklager sig over. For det første siges der, at Konsulenten ved forskellige Lejligheder har udtalt den Opfattelse, at Staten som Betingelse for Statsanerkendelse bør kræve, at Skolernes Lærerinder have faaet en bestemt lovbealet Uddannelse og taget en bestemt Eksamen, og hun har i et Svar af 4. September paa en Forespørgsel desangaaende udtalt følgende: „I alt Fald vil det vist nok blive krævet af de ny Skoler, at de skulle arbejde med eksaminerede Lærerinder, og Husholdningslærerinder skulle nu en Gang have Eksamen fra Landbohøjskolen“. Det synes, som om denne ny Konsulent her vil indføre en ganske ny og ukendt Ordning, og det synes vi fra vor Side, at vi bør protestere imod og ikke paa nogen Maade tillade, at hun skal have Ret til at slaa

den Ordning fast, som hun synes at ville have gennemført.

Endvidere har Konsulenten udtalt, at Lærerinderne nødvendigvis maa søge deres Uddannelse paa Landbohøjskolen. Kun et er paa Forhaand givet, siger hun, at den teoretiske Uddannelse i størst muligt Omfang vil blive knyttet til Landbohøjskolen. Hun synes altsaa at gaa saa vidt, at hun ikke alene kræver, at de skulle have en bestemt Eksamen, men ogsaa anviser det Sted, hvor de skulle erhverve de Kundskaber, som fordres til denne Eksamen.

For det tredje udtale de deres Beklagelse over, at Fru Berg-Nielsen benytter sin Stilling som Konsulent til at søge at erhverve Monopol paa Uddannelse af Lærerinder, og hun har betydet Skolerne, at hvis de vilde have Understøttelse til deres Elever, saa maatte de have deres Lærerinder uddannede paa Landbohøjskolen, hvilket paa det Tidspunkt faktisk vilde sige: Lærerinder fra Konsulentens egen Skole. Det er dog i Grunden at drive det vidt at sige: For at en Skole skal faa Understøttelse til sine Elever, maa I tage saadanne Lærerinder, som ere uddannede paa min Skole!

For det fjerde udtale de deres Beklagelse over Konsulentens Opfattelse af, at Skolernes Undervisning bør følges i en bestemt Form, med et bestemt Antal Timer og med visse bestemte Fag, hvilket praktisk vil hindre Skolerne i at lægge Vægt paa specielle Fag som f. Eks. Landhusholdning. Jeg mener, at Ministeriet her har været meget uheldig ved at træffe den Ordning, at denne Kvinde er valgt til dets Konsulent, og jeg vil haabe at Rigsdagssamlingen ikke maa gaa til Ende, uden at vi faa en anden Ordning paa denne meget vigtige Sag.

H. L. Møller: Maa jeg prøve paa med et Par Ord at forklare den ærede Ordfører, hvad jeg mente i Gaar med mine Bemærkninger om det danske filologiske Tidsskrift, som Udvalget har foreslaaet at nægte Bevilling til. Som Forholdet nu er, vil det være Tilfældet med næsten alle de Filologer herhjemme, der arbejde i fremmede Sprog, at for at faa deres Arbejder publicerede maa de lade dem trykke paa Tysk, Fransk eller Engelsk, og for at faa dem frem maa de søge til udenlandske Tidsskrifter og se at faa dem optagne der. Lad os tage et Eksempel. Professor i semitisk Filologi Buhl ved Københavns Universitet har tidligere i en Række af